

Et Soldaterbrev fra 1813.

P. L. Hald

BLANDT de gamle Papirer, som er modtaget af Museet i Thisted, findes ogsaa nedenstaaende Brev, der er en Gave fra fhv. Feldbereder Mads Kristiansen, Stampemøllen, Todbøl Mark.

Brevskriveren er Korporal J. J. Hørdum af Holst. K. K. I Signetaftrykket, der delvis er bevaret, læses Navnet Jørgen Jensen Hørdum, og under dette ses en Rytterskikkelse med dragen Sabel.

Selv om der ikke findes noget særligt ved Brevet, synes jeg dog, det fortjener at blive kendt for en større Læsekreds, især da det stammer fra en Tid, fra hvilken man sikkert ikke har ret mange Soldaterbreve. - Brevets Ordlyd og Retskrivning er nøje fulgt.

Gode Svoger.

Efter tidens omstændighed og min tilstand kan jeg ikke forbigaae at jeg jo skal lade dig vide min tilstand og noget af min skjæbne og Nyheder hvad jeg tør skrive. Det fornemeste der af er at den gode Gud haar til denne tid sparet mit Liv og begaved mig med Nogenledes helbred og Sundhed.

Kiære Svoger forelder Sødskende og Væner alle fortænk mig ikke at jeg haar op holdt mig saa længe med at skrive eder til og Under rette eder Om mit Lævened; da ieg ved vel at i langes inderlig efter at vide det; men tiden og Lælligheden haar Ikke tillat mig det; i kan søker tro jeg langes lige saa hort efter at vide hvor i læver og hvad Nyheder der kan være passeret hos eder i saa lang en tid.

Jeg haar begynt paa mangan bræve og haft nogle færdig men iøje blikket er jeg komen der fra og haar faaet andet at tænke paa. Vi haar Maseredt fra en sted til en anden og haar f. T. haardelig og mangan er bleven Ø lagt og st: p som i vel haver hørt, der iblandt kan jeg ikke fuld take den gode Gud som haar lædsaged mig i giænem saa mangan haar Kaamp og strid og bevared mit liv og spared mig fra skamferdom som er vederfaaredt nogen af mine Kameratter Christen Hvidberg Mølle er død paa sin sotte seng i Altona Michel Skyum og Christen Nors er bleven hort blesyred jeg haar i lang tid ikke hørt fra dem men jeg troer nok di lever.

P. N. nemlig Niels Rytters Søn i Skyum er skudt til døde; fra din broder haar ieg hørt han har en lang tid lagt og skal lig ennu i Oldeslohe og skal leve meget got. Du bliver bedet paa det kiærligste at hilse Peder Christensens Moder i Skyum og Væner alle han haar en lang tid lagt her i Lybech men i Dag rejste han til Rensborg med Depotet, han haar helbred og slider tiden som mig og andere i lige maader hælser i alle som er fra P. C. Hørsted han skriver i dette øjeblik til sin broder skulde det

være tilfældet at brævet skulde gaa fejl da læger han ved mig i Lybech og vi haar været til samen helle tiden i st. . . . han er paa nærstående tid ved lægemlig helbred og sundhed og slider tiden det bødste han kan. Ellers hvad vi haard lidet og gienemgaaedt er langt mere en ieg nogensinde med Pennen kan skrive er det der i mod guds villi at vi engang skal talles mundtlig vil jeg fortælle dig noget derom, vores skiæbne og vores ¹⁾om maseren og battalier vi haar holdet er ubeskrivelig og om fræuede Pottentater og kriger ved ieg ike meget og det som tør ieg ike skrive; vi haar siden Juli Maaned ike været i vores egen land; alt saa kan du vel tænke at jeg ike haar kundet skrive da jeg haar ike væst hvor ieg blev af; om jeg levede een dag eller flere jeg haar mangan gange haft mere at skrive en nu men haar ike kundet fuld ført det; gode Svoger dig beder jeg du skriver mig til saa snart som muligt da ieg langes inderlig efter at vide eders omstændigheder og for alle ting beder ieg du helser minne forelder og væner alle at de ike bærer nogen sorg eller bekymring for mig; da ieg læver alle tider fornøjet og ved et frit mod og lader hvær dag sin egen Plage ieg gaar lige fornøjet i strid som jeg læger mig i min Sang i fræd og ingen faare da ieg haar den forsæt hvor jeg skal døde - skal jeg døde hvor jeg skal læge skal ieg læge og hvorledes min skiebne er maa jeg tage den - for denne gang tør ieg ike skrive mere alt saa af bryder jeg med de vænligste og kiærligste helsener der kan tænkes til minne forelder og sødskende, Slægt og væner alle, men først og sist er du helset af mig hvilket ieg hen lever din hulde Svoger til min død.

J. J. Hørdum.

Lubech den 25 November 1813.

P. S. skriv mig endelig til med det aller første for at underrætte mig om hvad Nyheder der er paseredt hos eder formemelig om der er nogle af vore væner døde gifte eller bortfløtte, kort sagt alt hvad du ved ieg kan have roe af at vide; skulde det ike vides hjemme at mine kameratter er døde og saarede; da sig det ike da jeg er ike for at giøre nogen sorg - Naar du skriver da adresserer du brævet til Lybech: med f. P.

Det er en daarlig skrivepen og er ike at vise frem for nogen men ieg tænker vel du kan læse det.

Grüsse schreiben in citto schreibe mir bald wider und forgæst mir nicht. Adio lebe wohl. -

=====

¹ Ordet mangler i Brevet.